

عنوان مقاله:

رابطه بین هوش هیجانی با میزان شادکامی در دانش آموزان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 9، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

مهسا زعیما نیا - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد واحد ارومیه

خلاصه مقاله:

یکی از نیازهای روانی بشر شادی و نشاط است که به دلیل تاثیر عمده ای که بر زندگی افراد دارد، همواره ذهن انسان را به خود مشغول کرده است. نشاط و شادی از نیازهای اولیه فطری و ضروری انسان به شمار می رود و می توان آن را از مهم ترین عوامل سلامت خانواده و جامعه انگاشت. روح امید و تلاش و پیشرفت در پرتو یک زندگی شاد و بانشاط است. واژه شادی در انگلیسی را می توان به دو معنا به کاربرد: یکی شادی است که در این صورت از هیجان مثبت در زمان حال سخن گفته ایم؛ اما معنای دوم آن، شادکامی و سعادت‌مندی است که در این معنای اخیر، شادکامی با خشنودی و رضایت از زندگی مترادف است و به نظر می رسد آنچه در روان شناسی مثبت گرا از آن بحث می شود، این معنا از آن می باشد. سازه دیگری که در روانشناسی مثبت نگر به آن توجه شده است هوش هیجانی است. مساله هوش به عنوان یک ویژگی اساسی که تفاوت های فردی را در بین انسان ها موجب می شود از ابتدای تاریخ مکتوب انسان مورد توجه بوده است. از آغاز مطالعه هوش غالبا جنبه های شناختی آن نظیر حافظه، حل مساله تفکر تاکید شده، در حالی که امروزه نه تنها جنبه های غیرشناختی هوش یعنی توانایی عاطفی، هیجانی و شخصی - اجتماعی مورد توجه قرار می گیرد بلکه در پیش بینی توانایی فرد برای موفقیت و سازگاری در زندگی نیز، مورد توجه بوده است. سالویی و مایر اصطلاح هوش هیجانی را در پاسخ به این سوال که چرا دو فرد با هوش مساوی می توانند به سطوح کاملا متفاوتی از پیشرفت و خوشبخت برسند؟ مطرح کردند. منظور از هوش هیجانی، آن رشته از جنبه های زیربنایی رفتار فرد است که به طور کامل با توانایی های عقلانی و تفکری او متفاوت است.

کلمات کلیدی:

هوش هیجانی، شادکامی، سعادت‌مندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1754877>

